

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 שְׁלַפְנֵי הַצְּמִצּוּם (הַשְּׂרֵשׁ דְּאֹר הַסּוּכָב), ויתירה מזו שיומשך גם  
 2 השורש של האור שלמעלה מגדרי העולמות שהוא האור האינסופי שלפני  
 3 הצמצום (כאמור לעיל שהאור שלפני הצמצום הוא השורש לאור ה"סוכב"  
 4 והאור שחזר והאיר אחרי הצמצום באופן של קו דק הוא השורש לאור  
 5 ה"מלא" והשני - וְהֵן בְּהַחְבוּר  
 6 דְּמַעְלָה וּמִטָּה (הָעֲלִיּוֹנִים) 1 דְּאֹר הַסּוּכָב), וְהֵן בְּהַחְבוּר דְּמַעְלָה וּמִטָּה  
 7 יִרְדוּ לַתַּחְתּוֹנִים) שְׁהִיָּה 2 (הָעֲלִיּוֹנִים יִרְדוּ לַתַּחְתּוֹנִים) שְׁהִיָּה בְּשַׁעַת מִתְּן-  
 8 בְּשַׁעַת מִתְּן-תּוֹרָה גּוֹפָא עצמו 3 תּוֹרָה גּוֹפָא. וְהַעֲנֵן הוּא, דְּהִנֵּה יְדוּעָה 28 שְׁהַתּוֹרָה  
 9 (כענין בפני עצמו, לא רק כנתינת כוח 4 היא לְמַעְלָה מִזְמַן וּמְקוֹם, שְׁלֹכֵן כָּל הָעוֹסֵק  
 10 לחיבור מעלה ומטה שנפעל על ידי 5 בְּתוֹרַת עוֹלָה פְּאִילוּ הַקָּרִיב עוֹלָה 29 אַף שְׂאִינוּ  
 11 התורה והמצוות) כפי שהולך ומבאר. 6 בְּזִמְן וּמְקוֹם הַהֶקְרָבָה 30.  
 12 וְהַעֲנֵן הוּא, דְּהִנֵּה יְדוּעָה 28  
 13 שְׁהַתּוֹרָה הִיא לְמַעְלָה מִזְמַן 7 (ה) וְהִנֵּה אַף שְׂרִירַת הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְעֲלִית  
 14 וּמְקוֹם, שְׁלֹכֵן בגלל שהתורה לא 8 הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה הֵם שְׁנֵי עֲנִינִים,  
 15 מוגבלת בזמן מסויים ובמקום מסויים 9 וְעַד שֶׁהָיוּ בְּשְׁנֵי זְמַנִּים, דִּירִירַת הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה  
 16 (ואפשר וצריך ללמוד תורה בכל זמן 10 הִיָּתָה בְּשַׁעַת מִתְּן-תּוֹרָה, וְעֲלִית הַתַּחְתּוֹנִים  
 17 ובכל מקום) כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרַת 11 לְמַעְלָה הִיָּתָה לְאַחֲרֵי מִתְּן-תּוֹרָה, מִכָּל-מְקוֹם  
 18 עוֹלָה אִפִּילוּ לאחר שחרב בית 12 בֵּינָן שְׂרִירַת הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה הִיָּתָה (ג) (ג)  
 19 המקדש ואי אפשר להקריב קרבן עולה 13 הַתַּחְתּוֹלָה (וְהַנְּתִיבַת-כַּח) עַל עֲלִית הַתַּחְתּוֹנִים,  
 20 בפועל פְּאִילוּ הַקָּרִיב עוֹלָה 29 14 וּכְמֵאֲמַר רַבּוּתֵינוּ ז"ל וְאֲנִי הַמֵּתַחִיל דְּכָל-זֶה,  
 21 אַף שְׂאִינוּ בְּזִמְן וּמְקוֹם 15 לְכֵן, הִיָּתָה הִירִירָה בְּאַפֵּן שְׁבִשְׁעַת מַעְשֵׂה פְּעֻלָּה  
 22 הַהֶקְרָבָה 30 והלימוד נחשב "כאילו 16 בַּתַּחְתּוֹנִים. וְעַל-פִּי-זֶה יֵשׁ לְבָאֵר מֵה דְּאִיתָא 31  
 23 הקריב" גם אם הוא בשעה ובמקום 17 שְׁהַקּוֹל דְּעֵשְׂרַת הַדְּבָרוֹת הָיָה נִשְׁמָע מִכָּל ד'  
 24 שלא ניתן להקריב בהם קרבנות 18 רוחות הָעוֹלָם וּמְלַמְעָלָה וּמְלַמְטָה, כִּי הַגְּלוּי  
 25 (בלילה, בגלות, בחוץ לארץ). 19 דְּאֹר אֵין-סוֹף שְׁלַמְעָלָה מַגְדָּר מְקוֹם  
 26 (ה) וְהִנֵּה אַף שְׂרִירַת 20 גַּם מֵהַגְדָּר דְּמְקוֹם כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּהַקּוֹ בְּהַקּוֹ שְׁבִקּוֹל  
 27 הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה וְעֲלִית 21 דְּעֵשְׂרַת הַדְּבָרוֹת, פְּעַל בְּמְקוֹם (שְׁבוּ נִשְׁמָע  
 28 הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה הֵם שְׁנֵי 22 הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה הֵם שְׁנֵי  
 29 עֲנִינִים שׁוּנִים, וְעַד שֶׁהָיוּ בְּשְׁנֵי 23 לְמִטָּה הִיָּתָה בְּשַׁעַת מִתְּן-תּוֹרָה, כֹּאשֶׁר "וִירַד ה' עַל הַר סִינַי"  
 30 זְמַנִּים שׁוּנִים, דִּירִירַת הָעֲלִיּוֹנִים 24 וְעֲלִית הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה כֹּאשֶׁר ה' אָמַר לְמִשָּׁה רַבִּינוּ לַעֲלוֹת לָהּ  
 31 לְמִטָּה הִיָּתָה בְּשַׁעַת מִתְּן-תּוֹרָה, כֹּאשֶׁר "וִירַד ה' עַל הַר סִינַי"  
 32 וְעֲלִית הַתַּחְתּוֹנִים לְמַעְלָה כֹּאשֶׁר ה' אָמַר לְמִשָּׁה רַבִּינוּ לַעֲלוֹת לָהּ  
 33 סִינֵי הִיָּתָה לְאַחֲרֵי מִתְּן-תּוֹרָה, וְלֹא בַעַת מִתֵּן תּוֹרָה עֲצֻמוּ מִכָּל-  
 34 מְקוֹם, בֵּינָן שְׂרִירַת הָעֲלִיּוֹנִים לְמִטָּה, "וִירַד ה' עַל הַר סִינַי".

28) לקו"ת במדבר יג, א.ב. קונטרס עין החיים פ"ב. ובכ"מ. 29) מנחות בסופה. שו"ע אדה"ז או"ח מהדו"ת סוף ס"א. מהדו"ק שם ס"א. ה' ת"ת פ"ב ס"א. וראה לקו"ש ח"ח ע' 413 הערה 25 ובשו"ע ג שם. 30) לכאורה ה' מקום לקשר זה עם מרז"ל (ראה מדרש תהלים צ, ד. ב"ר פ"ח, ב. תנחומא וישב ד. זח"ב מט, א) שהתורה קדמה לעולם, כי גדר העולם הוא מקום וזמן (שעיהו"א פ"ז — פב, א), וכיון שהתורה קדמה לעולם היא למעלה מזמן ומקום. וע"פ הידוע (המשך תער"ב שבהערה 23) שהגדר דזמן ומקום הוא לא רק בהעולם עצמו אלא גם בהאור שבערך העולמות, וכנ"ל (סעיף ג) שבאור הקו ישנם הענינים דמעלה ומטה (מקום) וקדימה ואיחור (זמן), שהם השרש דמקום וזמן שבעולמות, יש לומר, דזה שהתורה היא למעלה מזמן ומקום הוא לפי ששרשה הוא באו"ס שלפני הצמצום, ויתירה מזו, שבהאור שלפני הצמצום גופא, שרש התורה הוא בעצמות או"ס שלמעלה מהאור השייך לעולמות. ומזה מובן שבירידת העליונים למטה שבנתינת התורה נכלל גם אור הבל"ג שלמעלה מהגדר דמעלה ומטה שבעולמות. אבל סיום מרז"ל זה שקדמה אלפיים שנה — שולל פי' זה. 31) תקו"ז תכ"ב (סד, ב), הובא בתניא פל"ו (מו, א). וראה תנחומא שמות כה. שמור"ר פ"ה, ט.